

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

ὑπὲρ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν.

ὑπὲρ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ συγχύθησαν δι' ἐράνων τῶν ἐν Βραβίλ ὁμογενῶν φράγκα 10,411.

ὑπὲρ τῆς ἐνταῦθα Σχολῆς τῶν ἀπόρων παιδῶν οἱ ἐν Νικολάειφ τῆς Ῥωσσίας ὁμογενεῖς ἀπέστειλαν φρ. 1,845.

Ὁ ἐν Χίω κ. Σ. Α. Καραβάς ἀπέστειλεν εἰς τὸν Σύλλογον πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων τακτικὴν ἐτησίαν εἰσφορὰν φρ. 300.

Τὸ δημοτικὸν συμβόλιον Κερκύρας ἐψήφισε δραχ. 300 ὡς συνδρομὴν πρὸς ἀνέγερσιν τῶν φυλακῶν.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Σεβαστὸς λόγιος ἀπέστειλεν ἡμῖν πρὸς δημοσίευσιν τὴν ἐπομένην φιλολογικὴν σημείωσιν: «ὑπὸ τὸν τίτλον «Γερμανικὰ γλωσσολογικὰ ἐπιστολαί (Deutsche Sprachbriefe) ὁ ἐπιστήμωτος τῶν συγγρόνων τῆς Γερμανίας γραμματικῶν, Δανιὴλ Σάνδερς, οὐ τὸ μέγα Γερμανικὸν λεξικὸν καὶ αἱ περὶ Γερμανικῆς ὀρθογραφίας πραγματεῖαι θεωροῦνται ὡς ἔργα κλασικὰ ὑπὸ τῶν συμπατριωτῶν του, ἐξέδωκεν ὀκτώδης σύγγραμμα ἐκ μεγάλων καὶ πυκνῶν σελίδων 650, περὶ τῆς Γερμανικῆς ὀρθοπέπειας πραγματευόμενον.

Ἡ Γερμανικὴ γλῶσσα ἐνδιαφέρει τοὺς πλείστους τῶν ἡμετέρων λογίων, οὕτινες συνήθως τὴν ἐκπαίδευσιν αὐτῶν συμπληροῦσιν εἰς τῆς Γερμανίας τὰ πανεπιστήμια. Ἄλλ' οὐδέεις, ὁ ὅπως ἐμβριθῶς εἰς αὐτὴν ἐγκύψας, καὶ μὴ γνωρίσας τὰς μεγάλας δυσχερεῖας τῆς ἀκριβοῦς αὐτῆς ἐκμάθησως, τὴν μείζονα καθ' ὅσον ἐν Γερμανίᾳ δὲν ὑπάρχει, ὡς ἐν Ἑλλάδι, Ἀκαδημία τῆς γλώσσης, θεωπιζοῦσα τὰ περὶ αὐτῆς, ἀλλ' οἱ κανόνες αὐτῆς εἰσὶν οὕτως εἰπεῖν ἄγραφοι, καὶ μόνον ἐν τῇ πράξει τῶν δοκίμων συγγραφεῶν καθιερωμένοι, καὶ ἐκεῖ ἀπαντῶμενοι.

Τοῦτους τοὺς κανόνας συνέλεξε καὶ συνήψεν εἰς τὸ μέγα τοῦτο σύγγραμμα ὁ ὑπὲρ πάντα ἄλλον γινώσκων αὐτοὺς κ. Σάνδερς. Ἐδωκε δ' αὐτῷ τὸ σχῆμα εἰκοσιν ἐπιστολῶν, ἐν αἷς ἀναλύει κείμενα, κατὰ τὸ μέλλον ἢ ἦτον ἐπιτομα, συγγραφεῶν, καὶ προβαίνει ἐπ' αὐτῶν εἰς σοφὰς καὶ ποιήλας ἀνατιθέσεις καὶ παρατηρήσεις, κατεχοῦσας ἑκατονταπλασίαν ἔκτασιν τῶν κειμένων. Συμπληροῦσθε τὸ σύγγραμμα μακρὰ πραγματεῖα περὶ τῆς Γερμανικῆς μετρικῆς καὶ σιτουργίας, καὶ ἄλλα, ἀποτελοῦσα αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν σύγγραμμα ἀξιολόγον, περὶ ἱστορίας τῆς Γερμανικῆς φιλολογίας μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ Ραίτου.

Διὰ τὸν βουλομένον νὰ ἐμβαθῆν εἰς τὴν Γερμανικὴν καὶ νὰ γίνῃ αὐτῆς ἀληθῶς κάτοχος, αἱ ἐπιστολαὶ αὗται τοῦ Σάνδερς εἰσι βοήθημα ἀναποφεικτον καὶ πολύτιμον.

Ἀνάλογόν τι αὐτῶν εἰσι παρ' ἡμῖν αἱ περὶ τῆς Ἑλληνικῆς φιλολογικῆς παρατηρήσεις τοῦ καθηγητοῦ κ. Κόντου, αἵτινες εὐχρῆς ἔργον θὰ ἦτον ἂν συνεξεοιδόντο πᾶσι ὁμοῦ, καὶ εἰς μεθοδικὴν τινα ἐνότητα.

Περὶ τοῦτου δὲ προκειμένου, ὠφελοῦμαι τῆς περιστάσεως ἵνα ἐκράσω εὐχὴν, ἵνα τὴν πραγματοποιήσῃ θεωρῶ χρησιμωτάτην εἰς τὴν ἡμετέραν φιλολογίαν. Ἔστι δὲ αὕτη ὑπὲρ συστάσεως ἐφημερίδος γλωσσασκερικῆς, διευθυνομένης ὑπὸ γλωσσασμαθῶν καὶ ἄλλων τῆς φιλολογίας λειτουργῶν. Ἡ τοιαύτη ἐφημερίς, ἂν ὡς σκοπὸν προτιθεταὶ νὰ μὴ ἀφῆν οὐδὲν ὅπως οὐδὲν λόγου ἔξῃον βιβλίον ἐκδιδόμενον, χωρὶς νὰ ἐλέγχῃ τὰ γλωσσικὰ αὐτοῦ ἀμαρτήματα καὶ τὰς παραδρομὰς, (δὲν λέγομεν καὶ οὐδεμίαν ἐφημερίδα, διότι τότε θὰ ἔπρεπε κατὰ μῆνα νὰ ἐκδίδῃ τόμον ἴσον τοῦ τοῦ κ. Σάνδερς), θὰ εἶχε τροφὴν ἀφροντωτάτην, διότι νομίζομεν ὅτι δὲν σφάλλομεν διαδεδομένοις, ὅτι σχεδὸν οὐδὲν βιβλίον θὰ ὑπεξέφευγεν αὐτῆς τὸν θρίνακα, καὶ θ' ἀνεπλήρου αὐτὴ, πρὸς κάθαρσιν καὶ κανονισμόν τῆς γλώσσης, τὴν ἀγνοῶν διατὶ ἐλλείπουσαν εἶναι παρ' ἡμῖν Ἀκαδημίαν, ὡς ἀντικαθίστασθαι αὐτὴν κατὰ μέγα μέρος, καὶ κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν, ἐν Γερμανίᾳ διὰ τῶν συγγραμμάτων του ὁ κ. Σάνδερς.

Ἐν Βερολίῳ, τῇ 13 Νοεμβρίῳ 1880.

P.

— Τὴν 25 (ν) παρελθόντος ἐγένετο δεκτὸς ἐν τῇ γαλ-

λικῇ Ἀκαδημίᾳ ὁ νέος ἀκαδημαϊκὸς Εὐγένιος Labiche, ὁ γνωστὸς ποιητὴς κωμωδιῶν. Ὁ Labiche κατέλαβε τὴν ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ ἔδραν τοῦ ἀποθανόντος αὐτῆς μέλους Σιλβέστρου δὲ Σαυῦ, ὃν κατὰ τὰ εἰθισμένα ἐνεκώμιασε διὰ τοῦ εἰσιτηρίου αὐτοῦ λόγου. Εἰς αὐτὸν ἀπεκρίνατο ὁ ἀκαδημαϊκὸς Τζῶν Λεμοὰν ἀναπτύξας τὰς κωμωδίας καὶ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

— Ἐν Παρισίῳ ἀπεβίωσεν ἐσχάτως ὁ Xavier Aubryet, συγγραφεὺς διακρινόμενος διὰ τὴν εὐφυῖαν καὶ τὴν πρωτοτυπίαν αὐτοῦ. Μεταξὺ τῶν ἔργων του γνωστότερα εἶνε τὰ «la Femme de vingt-cinq ans», «Jugements nouveaux», ἐν τῶν καλλιτέρων, καὶ «Idées justes et idées fausses», ἐν οἷς πᾶσι διαφαίνεται πνεῦμα παραδοξολόγον μὲν, ἀλλὰ λεπτὸν, κρίσις τολμηρὰ καὶ μεγάλη πρωτοτυπία.

— Ἐπίσημα ἐν Ἀγγλίᾳ πρόσωπα, ἐν οἷς ὁ πρόεδρος τῆς βασιλικῆς Ἀκαδημαϊκῆς τῶν τεχνῶν σὺρ F. Leighton, ὁ δούξ St^e Albans καὶ ἄλλοι, προέβησαν εἰς συλλογὴν ἐράνων, ὅπως παρᾶσχωσι τὰ μέσα εἰς τὸν κ. Wood, τὸν ἀνασκάψαντα τὸν ἐν Ἐφέσῳ ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος, ἵνα ἐξακολουθήσῃ τὰς ἐρεῦνας αὐτοῦ. Ὁ Wood ἐλπίζει νὰ ἀνακαλύψῃ πολλά ἔτι ἄξια λόγου εὐρήματα εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα τοῦ περιβόλου τοῦ ναοῦ, ἄτινα ἀφῆκεν ἄθικτα κατὰ τὰς προτέρας ἀνασκαφάς.

— Πόσον εἶνε κολοσσαῖοι οἱ πόροι, οὗς διαθέτει ἡ ἀγγλικὴ δημοσιογραφία μαρτυροῦσιν ἐπαρκῶς οἱ ἀκόλουθοι ἀριθμοί. Κατὰ πᾶν ἔτος ἡ εἰκονογραφικὴ ἐφημερίς «The Graphic» δημοσιεύει εἰδικὸν φύλλον διὰ τὰς ἐορτὰς τῶν Χριστουγέννων. Διὰ τὸ εἰδικὸν τοῦτο φύλλον, ὅπερ θέλει ἐκδοθῆ εἰς 400,000 ἀντιτύπων, ἀπασχολοῦνται ἐφέτος ἐπὶ ἔξ ἡδὴ μῆνας οὐχὶ ὀλιγώτερα τῶν 450 προσώπων. Θέλουσι δὲ πληρωθῆ εἰς ἀμοιβὴν μὲν τῶν συντακτῶν καὶ σχεδιαστῶν φράγκα 75,000, εἰς χάρτην 125,000 καὶ εἰς τυπωτικὰ τοῦ φύλλου καὶ ἔξεργασίαν τῶν εἰκόμων φρ. 150,000, ἤτοι φράγκα 350,000 διὰ τὸ ἐν καὶ μόνον τοῦτο φύλλον.

— Ὁ δόκτωρ Siemens ἐξέβηκεν ἐσχάτως ἐν τῇ βασιλικῇ Ἐταιρίᾳ τοῦ Λονδίνου περιεργάτα πειράματα ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἠλεκτρικοῦ φωτὸς εἰς τὴν γεωπονίαν. Ὁ Ἀγγλος σοφὸς εἶπεν ὅτι τὰ πειράματα ταῦτα ἤγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι τὸ ἠλεκτρικὸν φῶς ἀναπνευστικὸς διαρκούσης τῆς νυκτὸς τοῦ φυτοῦ, προάγει τὰς χρωματιστικὰς ἰδιότητας ἐν τοῖς φύλλοις, ἐξουδετερώνει τὰ ἀποτελέσματα τοῦ νυκτερινοῦ παγετοῦ, καὶ ἐπενεργεῖ εἰς τὴν ὄριμανσιν καὶ αὐξησιν τῶν καρπῶν. Διὰ τῶν πειραμάτων τούτων ἀπεδείχθη καὶ τοῦτο, ὅτι τὰ φυτὰ δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην ἀναπαύσεως, διαρκούτος τοῦ ἡμερονυκτιοῦ, καὶ ὅτι ἂν εἰς τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας ἀναπτύσσονται διὰ τοῦ φωτὸς τοῦ ἡλίου, εἰς τὸ διάστημα τῆς νυκτὸς ἠμποροῦν νὰ ἀναπνεύθωσιν, ἂν ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἠλεκτρικοῦ φωτὸς.

— Ὁ διάσημος Γερμανὸς μυθιστοριογράφος Γεώργιος Ἐβερς, ὁ συγγραφεὺς τῶν «Αἰγυπτίων ἀδελφῶν», ἐξέδωκεν ἐσχάτως νέον μυθιστόρημα ὑπὸ τὸν τίτλον «ὁ Αὐτοκράτωρ», οὗ τινος σκητῆ εἶνε καὶ πάλιν ἡ Αἴγυπτος ἐπὶ τῶν χρόνων τοῦ αυτοκράτορος Ἀδριανοῦ, ὅστις καὶ εἶνε τὸ κύριον πρόσωπον, περὶ ὁ στρέφεται ἡ πολυπλοκὰ καὶ περιεργὰ διήγησις.

— Εἰς τὰ ἄρχεια τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου τῆς Γαλλίας ἀνεκαλύφθησαν ἐσχάτως τὰ «Ἀπομνημονεύματα τοῦ Λουκιανοῦ Βοναπάρτου», ἰδίᾳ αὐτοῦ χειρὶ γεγραμμένα. Τὰ ἀπομνημονεύματα ταῦτα περιέχουσι πολλὰ ἀνεκδότους λεπτομερείας ἐπὶ τοῦ πραξικοπήματος τῆς 18 Ὀμυλῶδου (brumaire), δι' οὗ ὁ ἀδελφὸς τοῦ Λουκιανοῦ κατέλαβε τὴν ἀρχὴν ἐν Γαλλίᾳ.

— Κατὰ τὴν Ῥωσικὴν ἐφημερίδα «la Molva» ἡ δημοσίευσις τῆς ἀλληλογραφίας τοῦ μεγάλου Πέτρου περατοῦται ὡσον οὕτω. Ἡ ἐκδοσις τοῦ ἔργου τούτου θέλει σημειωθῆ ἐν τῶνς χρονικοῖς τῆς Ῥωσικῆς φιλολογίας διὰ τὴν χαρακτῆρα καὶ διὰ τὴν τελειότητα καὶ κομψότητα αὐτοῦ. Ἐκλουτίσθη δὲ τὸ κείμενον διὰ σχολίων τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ Vytschkoff καὶ ἄλλων Ῥώσων φιλόλογων, ἡ δὲ τῆς βλῆς τακτοποίησις διήρκεσεν ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη.

— Τὴν 15 Ὀκτωβρίου, γράφει ἡ «Ἰταλία», ὁ Πάπας ἐξέβη εἰς ἀκράσιν νεαρὸν τῆς αὐτοκράτορος καὶ δού προίγικας. Οἱ τὰ ὀψηλὰ τῶντα ἀξιώματα φέροντες εἰσι τρεῖς

παιδες, οτινες κατ' αρχαιοτάτων έθους λαμβάνουσι τους τί-
τλους τούτους, καθό πρωταίοντες εν διαγωνισμῶ τοῦ μα-
θήματος τῆς Κατηχέσεως. Είς τὸν λαμβάνοντα πάσας τὰς
ψήφους τῶν διδασκάλων παιδα ἀπονέμεται ὁ τίτλος τοῦ αὐ-
τοκράτορος (imperatore). Γίνονται δὲ αὐτὸς τε καὶ οἱ δύο
ἄλλοι πρίγκιπες δεκτοὶ μετὰ τὴν εἰς τὸν βαθμὸν αὐτῶν
ὀφειλομένην πομπήν, παρουσιαζόμενοι εἰς τὸν Πάπαν ὑπὸ τοῦ
πρώτου ἀδελφίου. Ἐφέτος, ἀφού ὁ Λέων ΙΓ' ἐδεξίωθη τοὺς
προσελθόντας παιδας, ἀπένευεν αὐτοῖς τὴν εὐλογίαν του,
καὶ τοῖς ἐδώρησε μετάλλια εἰς ἀνάμνησιν τῆς λαμπρᾶς
ἐπιτυχίας των.

— Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτεῖαις δημο-
σιευμένων ἐφημερίδων ἀνέρχεται εἰς 9,723.

— Ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις πρόκειται νὰ γίνῃ κυρία τῆς
« Ἀθηναικῆς Ἐφημερίδος » (Journal Officiel), ἀγοράζουσα
αὐτὴν ἀπὸ τῶν ἐπιστώτων κυρίων αὐτῆς. Πρὸς τοῦτο αἰτή-
σεται παρὰ τῶν Βουλῶν πίστωσιν 1,700,000 φράγκων.

— Ὁ ἐν Παρισίαις γνωστὸς ἑλληνιστὴς κ. Αἰμιλῖος Λε-
γρανδῖος, γράφει ἡ « Ἐφημερίς », προκατασκευάζει ἐκδόσιν
τῆς ἐποποιίας τοῦ Διγενῆ Ἀκρίτα κατὰ χειρόγραφον γε-
γραμμένην εἰς λαϊκοὺς στίχους. Τὸ ποίημα τοῦτο, πολὺ
ἀρχαιότερον τῶν μέχρι τοῦδε γνωστών τῆς αὐτῆς ὑποθέ-
σεως ἐποποιῶν, ἔγραψεν κατὰ τὸ πρῶτον ἡμῖσι τῆς ΙΑ'
ἐκατονταετηρίδος, τὸ δὲ χειρόγραφον, ἐφ' ᾧ φέρεται καὶ
τὸ ὄνομα τοῦ ποιητοῦ, γράφεν κατὰ τὸν ΙΔ' αἰῶνα, δια-
τηρηταί ἄριστα καὶ περιέχει καὶ ἄλλα πολλὰ τοῦ μεσαιῶ-
νος ποιήματα, ἀγνωστα μέχρι τοῦδε, ἀνήκοντα δὲ κατὰ
πᾶσαν πιθανότητα εἰς τὸν αὐτὸν ἀκριτικὸν κύκλον.
Ἡ ἐκδόσις τοῦ χειρογράφου τούτου, ἀγορασθέντος ἐν Κων-
σταντινουπόλει ἐντολῆ τοῦ κ. Λεγρανδίου, ὅτι ἀποτέλει τὸ
τόμον τῆς ὑπὸ τοῦ ἀκαμάτου τούτου λογιῶ ἐκδομένης
« Ἑλληνικῆς Δημοτικῆς Βιβλιοθήκης ».

— Ὁ καθηγητὴς τοῦ ἐν Πειραιεὶ γυμνασίου κ. Ἰάκωβος
Δραγάτης ἀγγέλλει τὴν προσεχῆ ἐκδόσιν μεταφράσεως ἐκ
τοῦ γερμανικοῦ τῆς « Ρωμαϊκῆς γραμματολογίας » τοῦ Paul
Frank.

Ἐπειδὴ εἶν' ἐνδεχόμενον νὰ διακοπῇ κατὰ
τὰ τέλη τοῦ ἔτους ἡ ἐκδόσις τῆς Ἑστίας,
γνωστοποιεῖται πρὸς τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις
καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ συνδρομητάς αὐτῆς, ὅτι
συνδρομαὶ διὰ τὸ ἔτος 1881 δὲν εἶνε δεκταὶ
πρὸ τῆς 1 προσεχοῦς Ἰανουαρίου.

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Ἐν Φλωρεντία ἐτελέσθη κατ' αὐτὰς μεγαλοπρεπέστατα
ἡ ἐπίσημος κηδεία τοῦ ἑσπύτου ἀποθανόντος ἑξῆς πολι-
τικῶ ἀνδρός Ρικάρδου. Ἐντὸς τοῦ ναοῦ ἀνηρτήθησαν διά-
φορα ἐπιγράμματα, δι' ὧν εὐλογοῦντο εἰκονίζετο ὁ δὴμο-
σιος καὶ ἰδιωτικὸς βίος τοῦ ἀειμνήστου ἀνδρός, πρὸς ὃν τα-
σαύτα καὶ τηλικαῦτα ὀφείλει ἡ Ἰταλία. Ἐκ τῶν ἐπιγραμ-
μάτων τούτων σημειῶ τὰ ἐπόμενα : « Πρὶν ἢ δεσπότη τῶν
ἄλλων ἔγνων καὶ δεσπότη καυτοῦ. ἐξεπαίδευσθ' ἐν τῷ αἰσθη-
ματι τοῦ καθήκοντος καὶ ἐνέμενον ἐν αὐτῷ ἀκλόνητος μέ-
χρι τῆς τελευταίας πνοῆς σου. — "Ἦθελε τὸ σῶμα ὑπό-
δουλον τῷ πνεύματι, καὶ ἐκλήθουεν αὐτὸ ἐν τοῖς κόποις,
ἀποστραφῆς πᾶσαν χλευστικότητα. — "Ἐν τῷ χαλαρῷ καὶ
εὐμεταβλήτῳ τούτῳ αἰῶνι ἀπεδείχθη ὑπόδειγμα ἀσθητικᾶς
ἀρετῆς καὶ στερῆος βουλευμάτων. — "Ἀνευ τιμιότητος
ἐνόμιζεν ὅτι ἦτο ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃσι γροσθη κυβερνή-
σις, λυσitelis ἑλευθερία καὶ κόμματα ἀξία σεβασμοῦ. —
« Μόνη αὐτοῦ φιλοδοξία ἦτο νὰ ἀποθῆ ὀφελίμος εἰς τὴν
πατρίδα. — "Ἐοχε κρίσιν πρὸς τὴν Θεῖαν Πρόνοιαν, ἥτις
σώζει τὰ ἔθνη τὰ ἄξια σωτηρίας, παραδίδει δὲ εἰς ξένον
ζυγὸν τοὺς διεσθαρμένους λαούς. — « Καθωσιωμένος πρὸς
τὸν βασιλέα, ὃν ὑπέλαβεν ἐκαστοτε ἀκρογωνιαίον λίθον τῆς
ἐνόμητος τῆς πατρίδος, ὑπερέβηεν αὐτὸν μετὰ τιμιότητος
εὐπατρίδου καὶ ἀξιοπροσέπειας πολίτου. — "Ἐπερᾶνω τῶν
συμφερόντων τῆς πατρίδος τοῦ Τσοκάνης ἔθηκε τὰ συμφέ-
ροντα τῆς μεγάλης πατρίδος τοῦ Ἰταλίας. — "Τὴν ἐνό-
τητα τῆς Ἰταλίας προσεβίβασε μετὰ τόλμης, διεξήγαγε δὲ

εἰς αἴσιον πέρας μετὰ γενναϊότητος ἰσχυροτέρας τῶν κω-
λυμάτων καὶ τῶν γεγονότων. — " Ἀποθέμενος τὴν ἀρχὴν
εὐρὲν ἐν τῇ ἀξιοπροσέπειᾳ τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου καὶ ἐν τῷ δη-
μοσίῳ σεβασμῷ ἀμοιβὴν ἀνταξίαν τῆς ψυχῆς του. — " Με-
τῆλθε τὴν ἑλευθερίαν ὡς μέσον πρὸς ἐπιτέλεσιν ἐναρέτων
ἔργων, καὶ οὐχὶ ὡς ὄργανον πρὸς ἀποπλάνησιν καὶ διαφθο-
ρὰν τῶν λατῶν. — " Ἀνήλθεν εἰς τὴν ἔξουσίαν οὐχὶ διὰ
φαιρικτικῶν σκευωρῶν, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀκραιότητος τοῦ
βίου καὶ τῆς δεδοκιμασμένης φιλοπατρίας. »

Ἐν τῷ Voltaire δημοσιεύονται ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν ἐν ἐπι-
φυλλίδι Les cocardettes, μυθιστόρημα περιγράφον σκηνὰς
τῆς ἀλλῆς Ναπολεόντος τοῦ Γ', καὶ ἐν γένει ζωηρῶς ἀπει-
κονίζον τὸν βίον τῶν ἀνωτέρων τάξεων ἐπὶ τῆς δευτέρας
αὐτοκρατορίας. Ἐν τῷ πρώτῳ κεφαλαίῳ περιγράφεται χο-
ρὸς μεταμεισεμένων ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς πρὶγκίπισσης Μετ-
τερνιχ, συζύγου τοῦ εἰς Παρισίαις τότε πρεσβευτοῦ τῆς
Ἀυστρίας. Ὁ συγγραφεὺς τοῦ μυθιστορήματος τούτου, οὗ
τὴν μετὰ χρότου ἀγγελθεῖσαν ἐκδόσιν ἀνυπομῶνως ἀνέμενον
οἱ Παρισινοὶ, ὑπογράφεται ψευδωνύμως Brummel.

Τὴν 12 παρελθόντος Νοεμβρίου ἐγένετο ἐν Νέα Ἰόρκῃ
τῆς Ἀμερικῆς ἡ πρώτη ὑπὸ γυναικῶν ψηφοφορία ἐπ' ἐκαι-
ρίᾳ τῆς ἐκλογῆς τῶν διευθυντῶν καὶ ἐπιθεωρητῶν τῶν δη-
μοσίων σχολείων.

Τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν ἀπέκτησαν αἱ γυναῖκες ἐν ὅλῃ
τῇ πολιτείᾳ τῆς Νέας Ἰόρκῆς διὰ νόμου τοῦ 1880. Ἀλλὰ
τὴν παρχώρησιν ταύτην ὑπερκόνησε τὸ νομοθετικὸν σῶμα
τῆς Wisconsin, ἀπονεύειν διὰ νόμου εἰς τὰς ἑγγάμους
γυναῖκας τὸ δικαίωμα οὐ μόνον τοῦ ἐκλέγειν, ἀλλὰ καὶ
τοῦ ἐκλέγεσθαι εἰς πάντα τὰ δημόσια ἀξιώματα. Εἰς τὴν
ἐπαρχίαν δὲ τοῦ Wyoming αἱ γυναῖκες ἔχουσι τὸ δικαίωμα
τοῦ ἐκλέγειν ἀπὸ τοῦ 1828 ἔτι, καὶ ἐνακοῦσιν αὐτὸ μετὰ
πολλῆς κρίσεως καὶ ὀρθοπροσόνης. Ἡ ἐκλογικὴ ἐπιτροπὴ
ἀποτελεῖται ἐκ δύο ἀνδρῶν καὶ τριῶν γυναικῶν· αἱ κάλπαι
καλύπτονται ὑπ' ἀνθῶν, ἐν δὲ τῷ τόπῳ τῆς ἐκλογῆς οὔτε
ὑβρεῖς οὔτε βένκυστοι λόγοι ἀκούονται ποτέ. Καὶ βλέπει
τις νεαρὰς μητέρας, φερούσας τὰ τέκνα ἢ τὰ βρέφη αὐτῶν
τετυλιγμένα εἰς θερμὰ σπάργανα, νὰ εἰσερχόνται ἀφελέ-
στατα εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν κάλπῶν καὶ ἀποθετικῶς τὴν
ψῆφον αὐτῶν, ὡς εἰ ἔπραττον τὴν συνθηθεστάτην τοῦ βίου
των πράξιν.

ΒΙΒΛΙΑ

2267. Ἑστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Ε'.
Τόμος Γ', 7 Δεκεμβρίου 1880. Ἀριθ. 258 (206). Ἀσπὶς
20». Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς Ἑστίας, ὁδὸς Σταδίου, ἀρ.
6, 4^{ον}, σελ. 16. Περὶ εἰρηχόμενα : Σπργίλις τῆς ἐπαρχίας
Τήνου ἐπὶ ἰπαναστάσεως. — Κωνσταντινουπόλις. (Ἐκ τῶν
τῶν Ἐθνομόδου δὲ Ἀμίκης. Μετάφρασις ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ τῆς
δεκάτης ἐκδόσεως ὑπὸ ***). — Μακροβιότης. — Αἱ ἀγγε-
λίαι τῶν ἀγγλικῶν ἐφημερίδων. — Δάνειον πνεῦμα. — Ἐντυ-
πώσεις. — Ἀλήθειαι. — Μία συμβολὴ καθ' ἑβδομάδα.
2268. Διάφοροι γραφαὶ εἰς τὸ κείμενον τοῦ Γοργίου
τοῦ Πλάτωνος, συλλεγείσκει ἐκ περγαμηνοῦ κώδικος τοῦ
ἐν αἰῶνι ὑπὸ Α. Παπαδοπούλου τοῦ Κεραμῆως. Ἐν Σμύρ-
νη, τύποις Ν. Α. Δαμιανοῦ, 1880. 8^{ον}, σελ. 15. [Κατὰ τὸν
πρῶτον τοῦ κ. Παπαδοπούλου ὁ κώδις οὗτος διατηρεῖται
ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τῆς ἐν Σμύρῃ Ἑλληνικῆς Σχολῆς, πε-
ρίεχει δὲ ὅλον τὸν Γοργίαν καὶ σύγκεται ἐκ ὀλλῶν ἐνε-
νήντων καὶ ἐπτά].
2269. Ἀνεκδότων Συμαχίδων τεύχος πρῶτον, περιέχον
ἐπιστολὴν πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Παΐσιου Α'
πρὸς Νικῶνα πατριάρχην Ῥωσίας 1652-1653. — Ἐπιστο-
λὴν Μακαρίου τοῦ Πατριῶς πρὸς Σέρμαν. — Γ. Ἰαννούλη,
Κανὼνα ἱαμβικὸν εἰς τὴν Ἰταπαντήν. Νῦν πρῶτον ἐκδίδον-
ται ὑπὸ Α. Παπαδοπούλου τοῦ Κεραμῆως. Ἐν Σμύρῃ, τυ-
πογραφεῖον Α. Γ. Στυλιανοπούλου, 1880. 8^{ον}, σελ. 8 καὶ
27.
2270. Ἐπιμετρα ὑπὸ Γ. Κ. Ὑπερίδου. Λεῖρια. — Μούσα
μαϊνάς. Ἐν Σμύρῃ, τυπογραφεῖον ὁ « Τύπος ». 1880, 12^{ον},
σελ. 160. Τιμᾶται φράγκων τριῶν.
2271. Κλέωνος Ἰωνίου, οὐτωπία ὑπὸ Γ. Κ. Ὑπερίδου. Μέ-
ρος πρῶτον. Ἐν Σμύρῃ, τυπογραφεῖον Ν. Α. Δαμιανοῦ.
1879. 16^{ον}, σελ. 73.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ

Table with financial data for Athens and other regions, including exchange rates and market prices. Columns include 'Αθήνησι', 'Ευαρχίαι', 'Βιέννη', and 'Παρισιον'. Rows list various financial instruments and their values.

Ἀλληλογραφία τῆς Ἑστίας

κ. Α. Π. Κωνσταντινουπόλι. Δυστυχῶς οἱ ξένοι συνδρο-
μηταί. Ἐκ τῶν διαφόρων ἐπιστολῶν, ἃς ὁ διευθυντὴς τῆς
Ἑστίας ἔλαβεν ἐσχάτως, δημοσιεύομεν τὴν ἐπομένην τοῦ
διακεκριμένου λογιῶ καὶ ἐλλεικτινοῦς τῆς Ἑλλάδος φίλου κ.
μαρκηρίου de Q. de Saint-Hilaire. «... Je lis toujours
avec le plus vif intérêt votre belle publication de
l'Estia; jugez donc de mon desappointement et de
mon chagrin, lorsque j'ai lu, il y a quelques jours, la
note par laquelle vous annoncez que cette intéressante
et utile publication pourrait être suspendue dès l'année
prochaine. Ce serait, je vous l'assure, une bien grande
lacune dans la presse périodique de votre pays, et mé-
me en toute la partie de l'Europe, qui s'occupe avec
tant d'intérêt des choses grecques, et pour laquelle vo-
tre journal était devenu une sorte de répertoire indis-
pensable. Je vous réitère l'assurance que ce ne serait
pas sans un très vif chagrin, et sans de légitimes re-
grets que je verrai disparaître un des journaux périod-
iques, que je lis toujours avec la plus grande attention
et qui est le seul à me tenir au courant de ce qui se
passe en Grèce; et soyez bien assuré que tous vos le-
cteurs, (et ils sont en fort grand nombre) partagent
mon sentiment à cet égard. Non seulement je lis atten-
tivement et exactement l'Estia, mais j'en fais col-
lection; je garde précieusement chaque numéro, et je fais
relier soigneusement chaque année κτλ. — κ. Π. Α. Α.
Γέσσι. Βοηκοῦς; ὅ ἀπολαύσιν. — Ἀριθ. 926. Σύρον. Ταῦτα
δὲν διδάσκουσι τὰ βιβλία, ἀλλ' ἡ παρατήρησις καὶ ἡ κρίσις·
ὅταν δὲ τις ζῇ ἐν κοινωνίᾳ κἄπως ἀνεπτυγμένη, οὔτε τὰ μαθη-

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

[4 Δεκεμβρίου (Πέμπτη) 1880]

Τὴν παρελθούσαν Τρίτην ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς ἔφιππος καὶ ἐν στολῇ στρατηγοῦ τοῦ περικοῦ, ἀκολουθοῦμενος ὑπὸ τοῦ ὑπασινοῦ κ. Βότσαρη ἐπισκέψατο τὸ παρὰ τὴν Μοῆν τῶν Ἀσωμάτων ἐγγυμαζόμενον 20 τάγμα. Ἐπὶ τρεῖς περικοῦ ὥρας παραμείνας καὶ παρακολουθήσας μετὰ προσοχῆς τὰ ὑφ' ἐκάστης κλάσεως μετ' ἐπιτυχίας τελοῦμενα γυμνάσια, ἀπῆλθεν ἐκφράσας τῷ διοικητῇ τοῦ τάγματος κ. Τιμ. Βάσω καὶ τοῖς ἀξιωματικοῖς πᾶσι τὴν εὐαρέσκειαν αὐτοῦ ἐπὶ τῷ ζήλω, ὃν κατέβαλον πρὸς πλήρη ἐκγύμνασιν τῶν νεαρῶν ὀπλιτῶν. — Ἡ πρὸς τὸν βασιλέα προσφώνησις τοῦ πρεσβυτοῦ τῆς Γαλλίας κ. κόμητος de Μουί κατά τὴν ἐπίδοσιν τῶν διαπιστευτηρίων του ἔγειε ὡς ἑξῆς: «Βασιλεῦ. Ἀναθεὶσά μοι τὴν ἀποστολήν, ἣν ἔρχομαι νὰ ἐπιτελέσω παρὰ ἡγεμόνι, οὗ ἡ Γαλλία εἰς ὕψιστον βαθμὸν ἔκτιμά τε τὴν ὑψηλόφρονα αἰσθήματα καὶ τὴν ἔξοχον φρόνησιν, ἣ κυβέρνησις τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας ἐνετείλατό μοι ν' ἀντιπροσωπεύσω ἐνταῦθα τὴν πατριπαράδοτον καὶ διαρκῆ φιλιαν τῆς πατρίδος μου πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Ἐκ μέρους δ' αὐτῆς ἀναεῶ πρὸς τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα τὴν σταθερὰν διαδεδομένην περὶ τῶν αἰσθημάτων τούτων. Ἡ κυβερνήσις μου, βασιλεῦ, πεποιθεῖα εἰς τὸ τελεσφόρον τῶν εἰρηλικῶν τρόπων, εἶνε πεπεισμένη ὅτι οἰνόμοιμο πόθοι τῆς Ἑλλάδος πραγματοποιηθήσονται διὰ πολιτικῆς σάφρονος ἐν μέλλοντι βραχεῖ καὶ συμφώνως πρὸς τὰς ἀποφάσεις, αἷτινες ἐχρησίμευσαν ὡς βάσις εἰς τὴν μεσολάθειαν τῆς Εὐρώπης. Ἡ Γαλλία δὲ θέλει ἐνασκήσει τὴν ἐπιρροὴν αὐτῆς πρὸς ἐπίτευξιν τῆς ἐπιτυχίας ταύτης, πιστῇ ἐμμένουσα εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς μετριότητος, αἷτινες ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ὡς καὶ πανταχοῦ, δὲν παύονται ὀδηγοῦσαι τὴν πολιτείαν αὐτῆς. Ἐάν μοι ἐπιτρέπηται νὰ ἐκφράσω ἐνταῦθα τὸ προσωπικὸν μου αἰσθημα, θὰ προσθέσω, βασιλεῦ, ὅτι εὐτυχῆ λογίζομαι, παρὰ τῷ εὐγενεῖ ἑλληνικῷ ἔθνει καὶ παρὰ τῷ σεβαστῷ ἡγεμόνι αὐτοῦ γινόμενος ὁ διερμηνεύς τῶν συμπαιθῶν τῆς Γαλλίας, τολμῶ δὲ νὰ ἐλπίσω ὅτι ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης, κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἐντολῆς, ἣν ἐκλήθητι νὰ ἐκτελέσω παρ' αὐτῆς, θέλει ἀξιώσει νὰ μοι παράσχη τὴν ὑψηλὴν εὐμείνειαν Αὐτῆς. — Ὁ κ. ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργὸς ὁπέγραψε μετὰ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ναυπηγείου Forges et Chantiers κ. Jehenne τὸ ὀριστικὸν συμβόλαιον περὶ κατασκευῆς τεσσάρων κανονιφόρων, ἰκανῶν τορπιλλοφόρων ἀτομακῶν, τορπιλλοθετικῶν ἀτομακῶν καὶ φορηγίδων δι' ἀποβάσεις, συμφώνως μετὰ τοὺς ὑποβληθέντας εἰς τὴν Βουλὴν αἰτιολογικοῦς πίνακας τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν τῶν αἰτηθεισῶν καὶ ψηφισθεισῶν ἡδὴ πιστώσεων. — Ἀναχωροῦσιν εἰς Οὐγγαρίαν ὁ συναγματοάρχης κ. Εὐστρ. Ράλης καὶ ὁ μοίραρχος τοῦ ἱππικοῦ κ. Ἀλέξανδρος Σούτσος πρὸς ἀγορὰν ἱππων διὰ τὸν στρατόν. — Συνέστη σωματοῖον ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ἐθνικὸς δεσμός», ἀπαρτιζόμενον ἐκ πολιτῶν, ἀνηκόντων εἰς διαφόρους καλὰς τάξεις τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας, σκοπὸν δ' ἔχον γενικὸν μὲν καὶ ἀπώτερον τὴν «διὰ τῆς ἐπιρρώσεως τοῦ δημοσίου φρονήματος ἐπὶ τῶν αἰωνίων ἀρχῶν τοῦ δικαίου καὶ ἀγαθοῦ ἐπιδίωξιν τῆς ἐνότητος τοῦ ἑλληνικοῦ γένους», ὡς εἰδικὸν δὲ καὶ ἐγγύτερον τὴν «διὰ τοῦ αὐτοῦ μέσου ἐπιδίωξιν τῆς ἀμέσου τοῦ ἔθνους ἐνεργείας πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν ἡμῶν ἐπαρχιῶν». Προχθὲς δὲ συνελθόντα ἐν τῇ ἐμπορικῇ λέσχῃ περὶ τὰ ἑκατὸν εἰκοσι μὲλῃ ἐξελέξαντο δύο ἑνδεκαμελεῖς ἐπιτροπὰς πρὸς διεύθυνσιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ σωματοῖου. — Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτελέσθη ἐπισήμως ἡ ἐγκαθίδρυσις τῶν νέων πανεπιστημιακῶν ἀρχῶν, παρόντων τινῶν τῶν καθηγητῶν καὶ ὑφηγητῶν καὶ πολλῶν φοιτητῶν. Ὁ πρῶν πρότασις κ. Ἀρεταῖος, ἀνελθὼν εἰς τὸ βῆμα ἀνέγνω τὴν περὶ τῶν πεπραγμένων ἐπὶ τῆς πρωταναίως του ἕθεσιν. Κατ' αὐτὴν ὁ ἀριθμὸς τῶν φοιτητῶν εἶνε ὀλιγώτερος τῶν τοῦ παρελθόντος ἔτους, οἱ δ' ὑφηγηταὶ ἐν ὄλῳ 37, ὧν τινες οὐδὲ διαμένουσιν ἐν Ἀθῆναις, ἡ δὲ περιουσία τοῦ πανεπιστημίου ἀνεργεταὶ εἰς 5 καὶ πλέον ἑκατομμύρια. Ὁ κ. ἀντιπρότασις ἐξέφρασε καὶ γνώμην περὶ ἀποτίσεως διδάκτρων ὑπὸ τῶν φοιτητῶν, ὀριζομένων τῶν καθηγητῶν καὶ τῶν διδαχθησομένων μαθημάτων, καὶ περὶ ἀνεγέρσεως οἰκοδομήματος διὰ τὴν βιβλιοθήκην, παραχωρουμένου πρὸς τοῦτο γηπέδου ὑπὸ τοῦ πανεπιστημίου. — Διωρίσθη πρεσβευτῆς τῆς Ἑλλάδος ἐν Βουκουρεστίῳ ὁ κ. Ραζής, τῶν γενικῶν γραμματεῶν τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν τοιοῦτος δὲ προδιβάζεται ὁ κ. Ἄγγελος Βλάχος, τῶν τμηματάρχων.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1310.

Στρατιωτῆς τις, βλέπων διαβαίνοντα ἐνώπιόν του οὐλὰ μὲν ἄλλων στρατιωτῶν, ἠρώτησεν ἕνα τῶν στρατιωτῶν τούτων πόσοι ἦσαν. Οὗτος δὲ ἀπεκρίθη ὡς ἑξῆς: Ἐάν ἤμεθα ἄλλοι τόσοι, καὶ εἰς τούτους προσετίθεντο ἄλλοι ἡμίσει τῶν ὄσοι εἴμεθα, καὶ τὸ τέταρτον ἔτι αὐτῶν, καὶ σὺ, στρατιωτᾶ, θὰ ἐγίνομεθα ἑκατὸν.

Πόσοι ἦσαν οἱ στρατιωτᾶι τοῦ οὐλαμοῦ;

1311.

[Τῷ πρώτῳ λύτῃ δωρηθήσεται ἓν βιβλίον].

1	2	3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31	32	33	34	35	36
37	38	39	40	41	42	43	44	45
46	47	48	49	50	51	52	53	54
55	56	57	58	59	60	61	62	63
64	65	66	67	68	69	70	71	72
73	74	75	76	77	78	79	80	81

Μεταθέσον τοὺς ἀνωτέρω ἀριθμοὺς τοιοῦτοτρόπως, ὥστ' ἐκ τῆς προσθέσεως τῶν ἀριθμῶν ἐκάστης τῶν 9 ὀριζοντίων, 9 κατέτων καὶ 2 διαγωνίων σειρῶν νὰ εὐρίσκηθῃ ἀριθμοὶ 369.

1312.

Εἶμαι: μικρὰ, μεγάλη, χαμηλὴ, ὑψηλὴ, ὠραία, ξανθὴ ἄσχημος, μελαγχροινὴ, μαῦρη, καστανόχροτος, ψιλὴ, καὶ καλυμμένη, μωρὰ, σκληρὰ, τερατώδης, ἰσχυρὰ, κενὴ, παρραπίουσα, νοήμων, ποταπὴ, ὑπεροπτικὴ, ἀσθενής, πονηρὰ, πολυμήχανος, γυμνὴ, ὄμοιδὴ καὶ ἐνότιε ἴσασαμένη. Τί εἶμαι;

1313.

· · · P
· · · P · ·
P · · ·

1314.

Mon premier est sur terre,
Mon second est aux cieus;
Je le dis sans mystère,
Mon tout est précieux.

1315.

Un peu de mon second efface mon premier,
Et mon entier parfois est bien lourd à porter.

ΛΥΣΕΙΣ

1306.

Ὑπελειφθὲν τὸ εἰκοστὸν τέταρτον μέρος ἐκ τοῦ ἀρχικοῦ ποσοῦ τοῦ αἴνου.

1307.

Κάμε τὸ καλὸ καὶ βίχ' τὸ 'ς τὸ γιαλό.

1308.

La lettre i.

1309.

Chateaubriand.